

Tšekin tasavalta ei ole tähän päivään mennessä ilmoittanut komissiolle antaneensa direktiivin 2003/41/EY 8, 9, 13 ja 15–18 artiklan sekä 20 artiklan 2–4 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siten, että se noudattaisi kyseisen direktiivin 22 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan. Näin ollen komissio katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä, joita asiassa C-343/08, komissio vastaan Tšekin tasavalta, annetun tuomion täytäntöönpano edellyttää. SEUT 260 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos komissio katsoo, ettei asianomainen jäsenvaltio ole toteuttanut tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi saattaa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi ja ilmoittaa samalla sen olosuhteisiin nähden soveltuvaksi katsomansa kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määrän, joka tämän jäsenvaltion olisi sen käsityksen mukaan suoritettava. EY 228 artiklan täytäntöönpanosta 13.12.2005 annetussa komission tiedonannossa (SEC(2005)1658) vahvistetun menetelmän mukaisesti komissio vaatii, että unionin tuomioistuin velvoittaa Tšekin tasavallan maksamaan uhkasakon määrän ja kiinteämääräisen hyvityksen edellä vaatimuksissa esitetyn mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 235, s. 10.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 19.5.2011 — Hristo Byankov v. Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Asia C-249/11)

(2011/C 232/28)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hristo Byankov

Vastaaja: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (sisäasiainministeriön kansliapäällikkö)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun otetaan huomioon pääasian tosiseikat, edellyttääkö liittämisen yhteistyön periaate, josta määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa luettuna yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 ja 21 artiklan kanssa, että pääasiassa tarkoitettua kaltaista jäsenvaltion kansallista oikeussääntöä — jonka mukaan lainvoimainen hallintotoimi voidaan kumota sellaisen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisulla todetun perusoikeuden loukkauksen lopettamiseksi, joka tunnustetaan myös Euroopan unionin oikeudessa ja jollainen on esimerkiksi jäsenvaltioiden kansalaisten oikeus vapaaseen liikkuvuuteen — sovelletaan myös Euroopan unionin tuomioistuimen rat-

kaisussa esitettyyn tulkintaan, joka koskee mainitun oikeuden käyttörajoitusten kannalta merkityksellisiä unionin oikeuden oikeussääntöjä, jos hallintotoimen kumoaminen on välttämätöntä oikeuden loukkauksen lopettamiseksi?

2) Seuraako Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 ⁽¹⁾ muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY ⁽²⁾ 31 artiklan 1 ja 3 kohdasta, että jos jäsenvaltio on kansallisessa oikeudessaan säätänyt menettelystä sellaisen hallintotoimen tarkastamiseksi, jolla rajoitetaan mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohtaan perustuvaa oikeutta, toimivaltaisella hallintoviranomaisella on velvollisuus tarkastaa hallintotoimi sen adressaatin vaatimuksesta ja arvioida hallintotoimen laillisuus ottaen huomioon myös sellaisten unionin oikeuden oikeussääntöjen tulkintaan liittyvä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, joilla säännellään mainitun oikeuden käytön ehtoja ja rajoituksia, jotta varmistetaan, että määrätty oikeuden rajoitus ei tarkastuspäätöksen tekoajankohtana ole suhteeton, jos rajoituksen määräämistä koskeva hallintotoimi on tällöin jo lainvoimainen?

3) Sallitaanko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ja direktiivin 2004/38 27 artiklan 1 kohdassa se, että kansallista oikeussääntöä, jossa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisen vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden rajoituksesta Euroopan unionin alueella ainoastaan sillä perusteella, että kansalaisella on lainsäädännössä säädettyä määrää suurempi ja vakuudeton velka yksityiselle, nimittäin kaupalliselle yhtiölle, sovelletaan saatavien perintää koskevan vireillä olevan täytäntöönpanomenettelyn yhteydessä ottamatta huomioon unionin oikeudessa säädettyä mahdollisuutta, jonka mukaan toisen jäsenvaltion viranomainen perii saatavat?

⁽¹⁾ Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2)

⁽²⁾ EUVL L 158, s. 77

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Unkari) on esittänyt 25.5.2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Shomodi Oskar

(Asia C-254/11)

(2011/C 232/29)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága